

Landstinget. Selvfølgelig mener Flørtallet, som har stillet denne Ændring op, at Lovene ville blive langt, langt bedre med denne Ændring end uden den, men der ligger ingenlunde, at Lovene ikke due til noget, hvis det ikke lykkes os at føre Ændringsforslaget igennem. Der er saaledes slet ingen Mangel paa Konsekvens i Flørtallets Fremgangsmaade i Aar i Modsætning til tidligere. — Det ærede Medlem glædede os dernæst med at fortælle os alt det, han havde glemt at sige, da Toldloven var til Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa en Debat om Toldloven, saa meget mindre som jeg ikke er Medlem af det Udvalg, hvortil Toldloven og Brændevinsloven ere henviste. Jeg skal kun sige, at jeg ikke nogen Sinde har udtalt her i Folketinget, at Toldloven og Brændevinsloven skulde hvile. Jeg har kun udtalt ved 1ste Behandling ligesom i Dag, at hvis det ikke lykkes at føre Toldloven og Brændevinsloven igennem, er det i og for sig ingen Grund til at standse det hele og slet ikke føre disse Skattelove igennem, hvis man kan. — Det ærede Medlem spurgte endelig, hvad der vilde ske, hvis de døde vaagnede. Ja, det er jo ikke let at sige, hvad der vilde ske. Jeg tror, at den første Tanke, der vilde bemestre sig de døde, hvis de vaagnede, var Forbavelse over dem, der vækkede dem.

Borgbjærg: Den ærede Ordfører svarede mig, at fordi han ikke havde givet sig Tid til at gendrive mig, havde han ikke derfor været ude af Stand til det. Ja, det er nu en fiks Ide hos den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, at den billiges saadan i al Almindelighed. Jeg tror, at naar han ikke har givet sig Tid til det, er det, fordi han ikke har kunnet — det er i alt Fald den rimeligste og naturligste Forklaring. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke skulde have Tid til det. Den ærede Ordfører overser jo ganske, at det er et helt nyt Forslag, der foreligger. Det er en Ændring, vi aldrig have haft Lejlighed til at diskutere før, en Ændring, som jeg nu for første Gang i min Rigsdagstid har haft Lejlighed til at drøfte. Først da Betænkningen fremkom for et Par Dage siden, erfarede jeg noget om denne Ændring og fik Lejlighed til at undersøge den. Det er noget nyt, det er en Ændring af den største Rækkevidde, og det er en Ændring, som Regeringen modsætter sig, skønt den før har været enig med dette Ting. Det er en Ændring af den største økonomiske Betydning, hvorved der baandlægges 4 Mill.

Kr. af Statens kommende Indtægt, og det er endvidere en Ændring af stor politisk Betydning, idet Regeringen som tidligere har staaet sammen med Flørtallet om denne Lov, nu siger sig løs derfra. Det er altsaa en Ændring af stor Betydning, som jeg og mit Parti aldrig have haft Lejlighed til at drøfte, og den kræver altsaa Tid, men Befolkningen, Vælgerne, sige ogsaa, at vi skulde give os Tid dertil, og der var jo intet i Vejen for at fortsætte denne Diskussion i Morgen. Naar den ærede Ordfører ikke ønsker det, antager jeg, at det er, fordi hans og hans Partis Standpunkt i denne Sag er saa svagt, at de ønske at gaa over den med en Harefød. Vi derimod ønske den diskuteret, og selv om den ikke bliver diskuteret her, som den burde, skulde vi nok faa Lejlighed til i Pressen og paa Møder at faa den diskuteret og diskuteret til Bunds. — Den ærede Ordfører sagde, at hvad jeg havde sagt betød ingen Ting — jeg kunde lige saa godt have sagt „Hundehus“ til ham. Nej, det kunde jeg ikke; jeg tillader mig aldrig saadanne flove og daarlige Vittigheder som den ærede Ordfører. Maaske kunde han gøre det, det var snarere hans Sag at sige „Hundehus“, men saa vilde han vistnok sætte et „kongeligt“ foran. — Den ærede Ordfører kom saa ind paa Forholdet mellem vort og hans Parti, og paa, om vi havde været med til at hjælpe til, at hans Parti var i Flertal. Ja, derom er der Erfaringer nok. Der sidder mange Folketingsmænd her — det ærede Medlem for Svinninge (K. Pedersen), det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann), det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), det ærede Medlem for Sorø (P. Christensen), kort sagt, der sidder en hel Række Repræsentanter her, som nok vide, at det var Landarbejdernes Rejsning, der gjorde, at de red Stormen af i 1895, ligesom det var vor enorme Fremgang, der bidrog saa meget dertil. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem kan blive genvalgt uden vore Stemmer, han er jo vant til at vælges ved Stemmer fra en helt anden Side, nemlig ved Højres Stemmer. For øvrigt sagde den ærede Ordfører ganske fornøftigt, at han talte her paa egne Vegne, ikke paa sit Partis Vegne, det konstaterer jeg, og for saa vidt behøver jeg ikke mere at beskæftige mig med denne Side af Sagen, det var altsaa blot en privat Ytring af det ærede Medlem, som ikke gælder for hans Parti.

Ordføreren (Alberti): Det interesse-rede mig meget, at det ærede Medlem ud-